

**“Türk
milliyetçiliği
Türk
Devletinin
resmî
doktrinidir”**

Aydınlar Ocağı Genel Merkezinden

HABERLER

25 NİSAN 1987

Türk milliyetçilerinin 4. Büyük İlmî Kurultayı muhteşem bir açılışla çalışmalarına başladı. Çok sayıda ilim ve fikir adamının katıldığı Kurultay'a ilgi büyüktü

BAŞYAZI

Mutlu Bir Kader

Evet, biz milliyetçiyiz. Ve bundan dolayı güven ve hu-
zur içindeyiz. Çünkü Tarihten geliyoruz, kendi tari-
himizde. Biliriz ki, 20. yüzyıl Türk tarihi milliyetçile-
rin eseridir. Gözümüzü oraya çevirdiğimizde millette
oraya çok yanlış yollardan geçip gelmiş bulunduğumu-
zu görmekteyiz. Tazimatın devlet adamları artık “Bu
devlet bizimdir ve biz Türküz!” diyemez olmuşlar-
dır. Çünkü bir i“tevhid-i anasır” hulyasındaydılar. An-
cak Mehmet Emin Bey:

“Ben bir Türk’üm, dinim cinsim uludur”
demişti (1897), işitilmedi.

Paris'te jeune Turque'ler, Selânik'te İttihatçılar dü-
şünüyorlardı ki, Sultan Abdülhamid'i tahtından indirip
Meşrutiyet'i ilân ettiler mi “İttihad-ı anasır” sağlayıp bu
Osmanlı devletini bal gibi idare edecekler. Bunun için
de Bulgar komitacıları, Ermeni taşnakları, Arnavut Tos-
ka'ları ile işbirliği ettiler mi mesele kalmayacak. Öyle Oysa
onlar kendi bayraklarını çoktan hazırlamışlardı.
Meşrutiyetin ilk yıllarında ben ilk mektebin ilk sınıfların-
da meşrû okuyordum:

“Türk, Ermeni, Rum, Musevi”
Yaptık bugün bir ittihat”.

Vakt'a ki İmparatorluk cadı kazanı gibi kaynadı, İt-
tihatçılar başlarını taşaya vurdu. Fakat bu, gelen felâketleri
önlemedi. Bereket versin aynı zamanda aydınlar kendiler-
ine gelmekte ve hayır yönünden bir güneş doğmak-
taydı: Milliyetçilik. Nihayet Türk aydını ilk defa kendine
gelmiş:

— Ben de Türk'üm diye haykırmış ve kendinden
olanı yanına, olmayana (bütün anasır) karşısına almıştı.
Bu ne kadar tabii ve basit bir davranıştı. Fakat bizim tari-
himizde mutlu bir gerçek oldu. Ben o yılları yaşadım. Ne
kadar heyecanlı, mesut ve hıngıydık. Millet bütünlüğü
fevzini vermeye başlamıştı. Balkan savaşında derme çar-
ma bir düşman karşısında dağılan ordumuz Çanakkale'de
dünya devletlerini denize döktü. Sonra destanların en
büyüğü: İstiklâl savaşı.

Yüzbinlerce genç şehit verdiğimiz bu savaşın Türk-
ün köklü iman ruhu kadar milliyetçiliğin getirdiği kendi
yurdunu yuvasını savunma şekli içinde kazandı. Zafere-
den sonra da bu şevk devam etti. Daralmış, fakat iç düş-
mandan temizlenmiş bu harap vatani onarmaya giriştik
ve yeşerttik. Yeni devletimize çeki düzen verdik. Maddi
kalkınmamız da oldukça hızlı oldu, sanayileştik. Aşk ol-
sun o Türk köylüsüne ki, 13 milyona düşmüş olan nü-
fusumuzu 60 yıl içinde 52 milyona çıkardı. Biz bu yurt
içinde biraz daralmış olsak da henüz rahatız. Papaand-
reu telâş etmesin, toprak lazım olursa biz yine alırız.

Zaman içinde bir çok sıkıntılarımız ve bazı hatalarımız
da oldu. Çektığımız sıkıntılar milletimize helâl olsun.
Hatalarımızın ise farkındayız. Hızlı Batılılaşma telâşi için-
de oldu. Batının medeniyetini alacağız derken kendi kül-
türümüzü unutuyorduk, âdetta kendimize yabancılaştık.
Eğitimde manevî değerleri ihmal ederek maddeciliğe dö-
küldük. Bir süre kendimizi değil, Almanya'yı, Amerika'yı
okuttuk. Tek Parti hür tefekküre susamış devrinde bir
kısm gençlerimiz yabancı kaynaklardan ideoloji arama-
ya kadar vardılar, anarşize döktüler.

Ama bugün milliyetin gerçek unsurlarını arama yo-
luna girmiş bulunuyoruz. Dile, dine, ahlâka, milli sana-
ta, güzel geleneklerimize yerlerini vermeye başladık. Milli
kültür paşesinde yanlışları düzeltelim. Biz Türkiye'yi çağ-
daş bir devlet yapan ve ondan son yüzyıl içinde yeni-
den kudretli bir dünya devleti yaratan bu mübarek fikre
bağlıyız. Çünkü ondan daima hayır gördük. Onu her-
hangi bir ithal malî rejim değil, Türkler için mutlu bir milli
kader sayarız.

Prof. Dr. Tahsin BANGUOĞLU

Muhteşem açılış

4. Milliyetçiler Kurultayı
dün büyük bir törenle
açıldı.

Aydınlar Ocağlarının
başkanları açılışta birer
konuşma yaptılar.

Yazısı 7. Sayfada

**Uludağ
Üniversitesi
Rektörü
Kurultay'da
protesto
edildi**

Yazısı 7. Sayfada

**Antalya
Aydınlar
Ocağı'na
baskı**

Yazısı 4. Sayfada

**Aydınlar
Ocakları
Başkanları
kurultayda
konuştu**

Konya Aydınlar Ocağı Başkanı
Prof. Dr. Saban Karatas, Bursa
Aydınlar Ocağı Başkanı Dr. Sefer
Özdemir ve Kocaeli Aydınlar
Ocağı Başkanı Nihat Gürer görüş-
lerini açıkladılar.

Yazısı 5. Sayfada

Devlet Bakanı Hasan Celal Güzel 4. Milliyetçiler İlmî Kurul-
tayı'nda bir konuşma yaptı

Devlet Bakanı Güzel:
“Kurultay faaliyeti
resmî çalışmalara
rehber olacaktır”

Banguoğlu: “Millî kül-
tür bahsindeki yan-
lışları düzeltme yoluna
girdik.”

Eğin: “Milliyetçilik
Türkiye'nin kaderin-
de hâkim rol
oynayacaktır”

Yalçın: “Türk-İslâm
Sentezi'ne hücumlar
yolumuzun isabetli oldu-
ğunu gösteriyor.”

Yazısı 7. Sayfada

“Ocağın görüşlerine hizmetkâr olmalıyız”

Devlet Bakanı Vehbi Dinçerler Kurultay açılışın-
da Aydınlar Ocağının yararlarını dile getirdi

Devlet Bakanı Dinçerler,
Aydınlar Ocağı'nın fikri
faaliyetlerine destek olunma-
sını istedi.

“Milliyetçilik fikrinin
resmî çalışmalara
öncülük etmesi milletimizin
hayrına olacaktır.”

Yazısı 7. Sayfada

KURULTAY NOTLARI

Altan Delliorman

Millî kaderimizde
yeni bir dönemeç

Yazısı 4. Sayfada

Ziyad EBÜZZİYA

Matbaa ve Taassup

17 yüzyıla kadar, her çeşid teknik ve bilgide, o devir dünyasının en ileri devleti olan imparatorluğumuzun, bu yüzyıldan sonra, evvelâ yerinde saymaya, sonra da adım adım geri gitmeye başlamasının gerçek sebeplerini aramak, kültüflü, ciddi bir çalışmaya girişmek demektir. Bu yola, tenbellikleri veya kıyafetsizlikleri yüzünden adım atamayan eli kalem tutan aydın gençlerimiz, işin kolayına kaçmışlar ve bu hale düşüşe tek sebep olarak "dini taassub" u göstermişlerdir. Bu hazin iddiâmın ileri sürülmesi, zamanımızın marifeti değildir. Bu iddialar İkinci Meşrutiyetle ortaya atılmaya başlanmıştır. Memleketimizin hangi sahasında, hangi konusunda geri kalmışsa, tek sebep, "cehalet" yerine "dini taassup" olarak gösterilmiş ve bu iddia, tekrarlana tekrarlana "cehalet" mefhumunun yerini "dini taassub" almıştır. Hem de o kadar ki, cehalet yüzünden meydana gelen iritacı hareketler, ayaklanmalar bile, "dini taassub" sayılmıştır. Elbetteki yeni yetişen aydın gençlerimiz gerçek sebeplerini, ilmi metodlarla araştıracağız. ve "dini taassup" diye ileri sürülen sebeplerin, koyu bir cehaletten ibaret olduğunu, delilleri ile isbat edecek eserler verecektirler.

Son yıllarda, olur olmaz vesilelerle "matbaa, dini taassup yüzünden yurdumuzda ikiyüzlü yıl sokulmamış, bundan dolayı halk cahil kalmıştır" iddiası adeta tımdic pilavı gibi tekrarlanmaktadır. En basit bir uydurma bile, uzun zaman geçmişmiş gibi ileri sürülür ve her fırsatta tekrarlanırsa, bir zaman sonra o yalan, gerçeklik kisvesine bürünür. Matbaa için uydurulan yalan da böylelikle geçmişmiş gibi ortaya çıkmış, inanılmaz ve son aylarda, hiçbir arad maksadı olmayan makamların ağzlarından bile- maalesef- tekrarlanı olmuştur.

Gerçek nedir? Batı dünyasında matbaanın icadı 1450 yıllarına rastlar. Bu icadın 50. yıllarında, 1489-1490'larda Matbaa Osmanlı İmparatorluğuna girmiş ve İstanbul'da 10. Selânik'te 7 kadar matbaa kurulmuş, kitap basılmasına başlanmıştır. Bu matbaalar 2.Sultan Bayezid'in, Katolik taassup ve katliamından kurtarmak için- yurdumuzda getirdiği Endülüys Yahudilerinin kurdukları matbaalardır. Bu Yahudiler Endülüys limanlarından Osmanlı topraklarına adam attıklarından itibaren "Osmanlı tebaası" olmuşlardır. Bu itibarla, bunların yurdumuzda kurdukları matbaaları Yahudi Matbaası değil, Osmanlı Matbaası sayılır. Bastıkları kitaplar, Osmanlıların İbrani-İspanyol dilini kullanan, Yahudiasıllı halkının eserleridir. Nasıl bugün Birleşik Amerika'da bulunan Fransız, İngiliz, Alman asıllıların icad ve eserleri, Amerikan icadı ve eseri sayılmıyorsa...

Matbaalar 2.Sultan Bayezid'in fermanı ile kurulmuştur. Basılan kitapların hepsinde "İkinci Sultan Bayezid Hanın gölgesinde basılmıştır" ibaresi mevcuttur. Osmanlı Devleti, tebaasının bu yeni icadla, yabancı din ve yabancı dilde kitap basmasını tabii görür, fermanla müsaade ve teşvik ederken, Batı'nın o devir bazı şehirlerinin beyleri "İncil'e muhalifdir" diyerek, şehirlerinde, matbaa kurdurmamakta hatta basma kitap bulundurulmasını yasaklamaktadırlar!

İspanya'da ise, Endülüys Devletinin son Sultanını da ortadan kaldıran İspanya Kralı Ferdinand ve dindarlığı dolayısı ile "katolik" ünvanı ile anılan Kraliçe İzzel topladığı yazma Arapça ve basma İbranice kitapların meydana getirdiği yıllarda, katolik olmadırdı red eden müslüman ve yahudileri yakmakla meşguldir.

İmparatorluğumuzun Ermenice konuşan halkı, Kanunî Sultan Süleyman devrinde, 1546'da İstanbul'da Kumkapı'da, rumca konuşan halkı, 1726'da Beyoğlu'nda ilk matbaalarını açmış ve kitap basmağa başlamışlardır.

İmparatorluğumuzun Türkçe konuşan halkının, Türkçe kitap basan matbaası ise ancak 1729'da faaliyete geçmiştir. İbrahim Müteferrika Matbaası.

Bu gecikmenin sebebi nedir? Sebep gayet basittir. O devrin matbaa tekniğinin, Arapça harflerle okunaklı kitap basılmasına, imkân vermemesi. Esasen o devirde "matbaa" veya "basma aleti" denilen nesne, iri bir mengineenden ibarettir. Dizilen yazılar mengineenin altına sürülür, mürekkeplerin, üzerine kabaca bir kâğıd yerleştirilir, mengine sıkıştırılır, harflerinin izindeki "mürekkep kağıda çıkmış olur... Bu sıkıştırma yüzünden harflerinin izi kağıdın öbür tarafında pütürler hasil eder, kağıdın o yüzü de basıldığında, sahife büsbütün okunaksız olur. Kütüphanelerde bir Müteferrika baskısının sahifeleri üzerinde parmaklar gezdirilirse, bu gerçek görülür. Buna mukabil, "aharlanmış" kâğıda, hattatların yazdıkları eserler, hem daha güzel, hem de okunaklıdır. Bütün kuşe denilen parlak kâğıda basılmış eserler gibi. Üstelik memleketin okur yazarları zengin insanlardı, pahalı bile olsa yazmayı tercih etmekteydiler. Bu yüzden Müteferrika eserleri, beşer yüz basıldığı halde, rağbet görmemiştir. 1928-1930'lı yıllarda, sahafalarda, aradan ikiyüzlü yıl geçmişti halde, 150-200 liraya kolayca bulunurlardı.

O devirlerde matbaa çok iptidai olduğu halde, Lâtin, Kiril, Gotik alfabe ile kitap basmağa elverişli idi. Zira bu alfabelerde harfler, teker teker yan yana gelecek kelimeyi meydana getirmektedir. Arap harflerinde ise bir harf haric, geri kalanlar, baştan ortadan, sondan ve tek olarak yan yana gelecek, bazen de iç içe geçerek birleşip kelimeyi meydana getirirler. O devir tekniği ile, ilk zamanların bazı harfleri gibi şimşir tahtası ile arap harfleri meydana getirilemeyeceği gibi, daha sonraki doküman tekniği ile hurufatla da gerekli nefaseti ve okunaklığı sağlamak kabul edilirdi. Ayrıca arap harfleri ile bir matbaa alfabe takımı 510 parçadan meydana gelir. Batı alfabeleri ise, majusküller dahil, en çok 70 parçadır.

Hıristiyan alemi, hıristiyanlığın, bilhassa katolikliğin bünyesinde bulunan koyu taassuba, İslâm dininde de mevcut sayarak, Türkçe matbaanın İmparatorluğumuzda girmemesinin sebebinin, "Dini Taassup" olarak yorumlanmış, bu yanlış fikri etrafa yaymış, bununla da yetinmeyerek: "İslâm memleketlerinde, Ulema, Hattatlar himaye için matbaayı memleketlerine sokmazlar!" diye de bir yalan daha yaymışdır. Maalesef, bizim batı hayranı-budalalanmış da, "madem ki Batı yazıyor, şu halde gerçekleri!" kanaatle, bu yalana alıp kitaplarına geçirmişler ve iftirayı memleketinde yaymışlardır. Bir çok kitabımızda görülür: "İstanbul'da 40 bin hattat, ellerinde divitler, matbaa aleyhine yürüyüş yaptılar, matbaayı engellediler" uydurma sözlerine, Ergüvenç'in "Matbaacılık Tarihi" (1947) eserinde "2. Bayezid'in matbaa işleri ile uğraşmayı ölüm cezasıyla yasak etmiş" (sah.7) olması gibi uydurma ve iftiralara inanılmıştır.

Biz gerekçeleri bu kabîl iftiralarla ortadan kaldırmak, Alman yazar ve seyyah Garten Niebuhr, 1772'de yayınladığı "Beschreibung von Arabien" (Arabistan dan Görünüm) eserinde hakikati haykurmaktadır:

"Arap ülkesinde hiçbir matbaa yoktur. Müslümanların yakın bir gelecekte de matbaa tesis etmeleri mümkün olmayacaktır. Bunun sebebi Avrupa'da sarıldığı ve yaygın olarak tekrarlandığı gibi, Osmanlı İmparatorluğunun ilmiye sınıfının ve bu sınıfın himayesinde bulunan geniş hattat topluluğunun muhalefetinden dolayı değildir. Gerçek sebep, birbirine bütük ve bazen birbirinin içine girmiş gibi yazılmakta olan Arap harflerinin güzelliğini, bugünkü matbaa tekniği, okunaklı olarak vermek imkânına sahip değildir. Buna mukabil, arap harfleri, el ile yazıldığı zaman, son derece güzel ve okunaklı olarak belirmektedir. Basılı harflerde bu netice elde edilemediğinden, İstanbul'da açılmış olan İbrahim Efendinin (İbrahim Müteferrika) matbaasına basılan eserler, tabiiîte râğbet görmemiş ve matbaa faaliyetini tatil etmek mecburiyetinde kalmıştır" (sah.216-217)

Temennimiz, artık gerçeklerin oldukları gibi söylenmesi, gerilik sebeplerinin "dini taassup" olarak ileri sürülmemesi, cehalete "CEHALET" denilerek "dini taassup" denilmemesidir.

DÜŞÜNCELER / GÖRÜŞLER

Aile planlaması, doğum kontrolü ve kürtaj

TDVİSAM
Kütüphanesi Arşivi
No ZE.2334

Prof. Dr. Cevat BABUNA

İstiklal Harbi'nden bu yana biz de komşularımız ölçüsünde çoğalsaydık, yani şimdi 50 milyon değil de 13-15 milyon nüfusa sahip olsaydık, bugün Türkiye haritada olmayabilirdi.

Doğum kontrolü aile planlaması genellikle aynı amaçla kullanılan tabirlerdir. Bu amaç belligi önlömektir. Buna rağmen bu üç tabir arasında önemli farklar olduğu kanaatindeyim.

Gebelik bazı hallerde anne sağlığına zarar verebilir, hattâ annenin ölümine sebep olabilir. Kalp hastaları, böbrek hastaları, diabetliler, tüberküloz, ksa araklılarla gelen gebelikler vs. buna örnek teşkil edebilir. Törelimiz, dinimiz, inançlarımız sağlığa zararlı durumları reddetmektedir. O halde böyle durumlarda kadının gebe kalmasını önlemek yani doğum kontroluna yardımcı olmak gerektiğini kabul etmek gerekir.

Normal bir çiftin, çocuk yapma çağında ortalama 15-20 çocuk sahibi olma potansiyeli vardır. Ancak günümüzde, özellikle münevver kesimde bu potansiyel tam olarak kullanılan aileye rastlamak mümkün değildir. Hepimiz 1-2-3 bilemediniz 5 veya 6 çocuğu vardır. Demek ki, herkes kendine göre bir aile planlaması yapmaktadır. Şu ya da bu metodla ailemizin maddî, manevî, ekonomik ya da kültürel olarak sağlan kalabilmesi için bakabileceğimize, barındırabileceğimize, okutabileceğimize kadar çocuk yapmaya çalışırız. O halde aile planlamasına hayır demek mümkün değildir.

Ben sadece sunu belirtmek isterim: Bize devamlı nüfus planlaması telkinlerinde bulunan batı dünyası ülkelerinin nüfus oranları bizden 3-4 misli daha kesiftir. Buna rağmen bu gün çoğunun doğumu teşvik etmekte, doğurularna prim vermekte olduğunu biliyoruz. Geçenlerde bir Batı Almanya yetkilisinin basında çıkan şu sözlerine işaret etmek isterim: "Alman yetkili iki büyük özellik ve avantajımız var: Bu alanlardan biri nüfusumuz, ikincisi geostratejik durumumuzdur" dedi. Alman dostumuzun sözlerini paralel olarak inancım şudur ki, İstiklal Harbi'nden bu yana biz de komşularımız ölçüsünde çoğalsaydık, yani şimdi 50 milyon değil de 13-15 milyon nüfusa sahip olsaydık, bugün Türkiye haritada olmayabilirdi.

GEBELİĞİ ÖNLEYİCİ YÖNTEMLER

Halen sıklıkla kullanılan yöntemlerden büyük bir kısmı hakkında defalarca bilgi verilmiştir. Bunların yan ve zararlı etkileri de uzun uzun anlatılmıştır. Bu sebepten bunlara kısaca değinmekle geçeceğiz ve 1983 yılında serbestleştirilen ve nüfus planlaması metodlarına son katılan kürtajdan daha geniş olarak bahsedeceğiz.

KÜRTAJ

1983 yılında bir kanunla kürtaj serbest bırakılmıştır. Kürtaj bugün üç aylık gebeliğe kadar her Türk kadınının arzusuna bağlanmış durumdadır. Bunlardan öne sürülen ikisi, aslında zahiri gerekçelerdi, hakiki gerekçe olan üçüncüydü ve bundan bahsedilmiyordu. Birinci gerekçe Türkiye'de binlerce kadın, her yıl arzu edilmeden gebeliği sona erdirmeyi ya kendi kendine kurcalamak ya da gayri kanuni yollardan başkasına

yaptırmaktaydı. Genellikle gayri-sihhi şartlarda yapılmakta olan bu ameliyeler, arzu edilmeden arızalara sebebiyet vermekteydi. Bu kadınlara kanuni bir hak tanınmalıydı. Böylece, arzu etmedikleri gebeliklerden, daha ehil kimselerin yardımıyla ve daha sihi şartlarda kurtulacaklardı.

İkinci gerekçe ise, Amerika dahil bazı batılı ülkeler bu kanunu kabullenmişlerdi. Bizim de onları takip etmemiz gerekirdi. Bu iki gerekçe, zahiri sebeplerdi. Hakikatte ise 1965'te çıkan nüfus planlaması kanunu, Türkiye'nin nüfusunu arzu edilmediği şekilde kontrol edememişti. Kürtajın bunu temin edeceği ümit edilmekteydi. Batılı dostlarımız bu hususta baskı yapmaktaydı. Neticede kanun kabul edildi. Halbuki bazı gerçekler görülmemezlikten gelinişti.

Kürtajı serbestleştiren ilk ülkelerden olan Macaristan, Bulgaristan, Çekoslovakya gibi menleketlerde, yıllarca sonra anlaşıldı ki, kanunun serbestleşmesi, kurcalayarak gebeliğe son veren kadınlara sayısını beklendiği şekilde azaltmamıştır. Böylece bu ülkeler, yıllar süren deneyimden sonra, kürtajın zararlı etkilerini de anlayarak kanunlarını değiştirmiş ve kürtajı tamamen serbest durumdan çıkarıp bazı kısıtlara bağlamışlardır.

BATIDA VE BİZDE PROBLEMLER AYNI MI?

Biz sosyal olaylarda batı dünyasının taklitçisiyiz. Kürtaj A.B.D.'de ve diğer bazı batılı ülkelerde serbestleşince, onları taklit etme hevesinden ve ayrıca onlardan gelen baskılara kürtajı kabul edildi. Öyle ya, kürtaj kötü bir şey olsaydı; insan sağlığına önem veren batılı dostlarımız ve özellikle A.B.D. kürtajı kabul eder miydi?

Burada önemli bir husus gözümmüzdün kaçmıştır. A.B.D. ve batılı ülkelerin problemleriyle Türkiye'nin problemleri aynı değildir.

A.B.D.'de bu gün kürtaj için başvuranların % 75-80'i gayrimüslüman gebeler, evli olmayan kadınlardır. Bu durum, büyük sosyal ve ekonomik problem teşkil ediyordu. Her gün New York'tan dolmuş uçak seferleri, hastaları Londra'ya taşımakta, orada kürtajlarını yaptırdıktan sonra aynı gün akşam geri getirmekteydi. A.B.D. kürtajı bu durum karşısında serbest bırakmak mecburiyetinde kalmıştı.

O halde, görüldüğü gibi, Türkiye'de kürtajın serbest bırakılması için ileri sürülen sebepler aslında geçerli değildir.

Gerçek bir sebep vardı, o da açıkça telâffuz edilemiyordu. 1965'te yürürlüğe konulan aile planlaması kanunu, nüfus kontrolünü sağlayamamıştı. Halbuki batılı dostlarımız Türkiye'nin nüfusunun mutlaka azaltılması istiyordu. Elde kalan tek ümit kürtajıydı. Bu sefer o denenecekti.

Şimdi kürtaj nedir? Bize bir fayda temin edecek midir? Yoksa zararları mı olacaktır? Bunları inceleyelim.

Herşeyden evvel kürtaj bir operasyondur. Bu sebepten kendine has bazı komplikasyonlar erkek ve geç diye ayrılabılır. Erken komplikasyonlar, ameliyat esnasında ya da ameliyattan hemen sonra veya bir ay

içinde ortaya çıkarılırdır.

Bunlardan bazıları ülkemizde görülmemekte, bazıları ise toplumumuzun karakteri olarak pek dikkate alınmamaktadır. Thromboembolik hastalıklar batı dünyasını çok yakından ilgilendirdiği halde Türkiye'mizde çok az rastlanılır. Psikiyatrik komplikasyonlar ise hiç dikkate alınmaz ve araştırılmaz. Psikiyatrik komplikasyonların batı dünyasında bizden çok olduğu muhakkak. Buna sebep olarak, oralarda kürtaj yaptırılanların çoğu gayrimüslüman gebe kalan ve genellikle çocuğu olmayan ve ailelerinden kopmuş, yalnız yaşayan kişilerdir. Son zamanlarda araştırma konusu yapılan, kürtajın geç komplikasyonlarıdır. Değişik ülkelerde yapılan araştırmalar, kürtajın gerek obstetrik, gerekse jinekolojik yönden kişide problemler yaratacak birtakım arızalar husule getirdiğini ortaya koymuştur.

Bunlar arasında ileriki gebeliklerde spontan düşüklerin, erken doğumların, ektopik gebeliklerin arttığı, doğacak çocukların kilo düşüklüğü bulunduğunu, özellikle Macaristan, İngiltere ve İsrail'de yapılan çalışmalar ortaya koymuştur. Bu durumlar muhtemelen husule gelen zedelenmeler ve pelvis enfeksiyonunun sonuçlarıdır. Ayrıca kürtaj yaptırın kadınlarda ilerdeki gebeliklerde çocuk anormalliklerinin de arttığı ifade edilmektedir.

Jinekolojik komplikasyonlara gelince, sekonder sterilité pelvis kronik enfeksiyonları, servikal yırtıklar ve erosiyonlar Asherman sendrom'u, amenoreler bilinen problemlerdir.

Son zamanlarda kürtaj yaptırın kadınlarda âdet bozukluklarının, kanamaların ve sancılı daha sık görüldüğü ileri sürülmüştür. Endoserviks ve endometrium üzerinde bir tahriş yapan ve çoğu zaman etkisi myometrium'a kadar uzanan bu mekanik tahriş rahim yapısında, anatomisinde değişiklik yapıp yapmadığını araştırmak ihtiyacını duyduk.

Bu hususta biz 8.244 hasta üzerinde araştırmalar yaptık. Hastaları şikâyetlerine göre incelediğimizde hiç kürtaj olmayan kadınlarda kanama, sancı ve akut şikâyetlerinin çok az olduğu tesbit edilmiştir. Kürtaj olan kadınlarda bu şikâyetler süratle artmaktadır. Aynı şekilde rahmin anatomisi incelendiğinde, kürtaj olan kadınlarda rahmin normal durumunu kaybedip çoğu zaman, tahriş etkisi sebebiyle büyüyüdüğü, urlaştığı ve erosiyon dediğimiz yaraların oluştuğu müşahade edilmiştir.

O halde kürtajın ana sağlığına sayısız zararları vardır. Kürtaj sayısız fazla olan kadınlarda ilerdeki yıllarda çoğalan şikâyetler ve anatomik bozukluklar, bir takım operasyonlara yol açmaktadır.

Böyle zararlı bir yöntemin sorumsuzca gelişigüzel kullanılması temin eden kanun, halkın sağlığına aykırıdır.

Devletin bu hatalı tutumundan bir evvel vazgeçmesi, kürtajı tamamen serbest durumdan çıkararak birtakım şartlara bağlanması gerekir.

Muhteşem açılış

Büyük Tarabya Otelinde dün çalışmalarına başlayan Milliyetçiler 4. Büyük İlimi Kurultayı'nda bir konuşma yapan Devlet Bakanı ve Hükümet Sözcüsü Hasan Celâl Güzel, Türk Milliyetçiliğinin Türk Devleti'nin resmi doktrini olduğunu söyledi.

Güzel, Kurultay faaliyetlerinin resmi çalışmalarına rehber olduğunu, akademik çalışmalara da öncülük ettiğini belirtti.

KURULTAY'IN AÇILIŞI

Milliyetçiler 4. Büyük İlimi Kurultayı dün yapılan büyük bir törenle açıldı.

Açılış töreninde başkanlık yapan Prof. Dr. Tahsin Banguoğlu, milliyetin gerçek unsurlarını arama dönemine girdiğimizi belirterek, milli kültür bahsindeki yanlışların düzeltilmesini söyledi. Türkiye'nin yeniden dünya devleti olma yoluna girdiğini, bunu da Türk milliyetçiliğine borçlu olduğumuzu söyledi.

Daha sonra söz alan Prof. Dr. Muharrem Ergin, Milliyetçiliğin Türkiye'nin kaderinde temel rolü oynamaya devam edeceğini ifade ederek milliyetçi düşüncenin, karşısındaki cereyanlara daima galebe çaldığını, milliyetçi tefekürün, milliyetçi fikir adamlarının ve kadrolarının yol göstericiliğinin ön planda geldiğini belirtti.

Ergin, milliyetçi tefekürün başlıca hedefinin, Türk milletini milli kültür içinde yaşatmak olduğunu ifade etti.

"Hümanizm, materyalizm, komünizm ve bölücülük, milli kültürümüzün eteklerine yapışan çok mühim ve tesirli engellerdir" diyen Prof. Ergin, Aydınlar Ocağı'nın saf ve yüce fikirler üreten bir kültür merkezi olduğunu belirtti.

"TÜRK-İSLAM SENTEZİ TEORİ DEĞİL, VAKİDİR"

Aydınlar Ocağı Genel Başkanı Prof. Dr. Süleyman Yalçın da Türk-İslam sentezi'nin bir teorisi değil, 1200 senelik yaşanmış büyük bir tarihin geliştirdiği ve ispatladığı bir vakia olduğunu belirtti. Yalçın, "Türk'e bir türlü dost olmamış, İslama bir türlü ısınmamış inanç ve düşünce kutupları tutuklularınca Türk-İslam sentezi üzerinde çeşitli tenkit ve hücumları görme, Aydınlar Ocağı'nın Milletimiz için doğru ve isabetli bir görüşü temsil ettiğinin ispatı" olduğunu ifade ederek, Türk'ün "Türkçe konuşan müslüman" şeklinde tarif etti.

Prof. Yalçın, ayrıca laik ve demokratik devlet düzenimize insanlarımızın Allaha kul olma şuur ve mesuliyeti ile dolu bir ferdî hayatın namzetleri olduğunu da vurguladı.

AYDINLAR OCAĞI'NA "TOTALİTER DERNEK" DİYEN REKTÖR

Aralarında, Devlet Bakanları Hasan Celâl Güzel ve Vehbi Dinçerler'in de bulunduğu çok sayıda yönetici, ilim, siyaset ve fikir adamlarının katıldığı kurultay da daha sonra Ankara Aydınlar Ocağı ikinci Başkanı Mehmet Bozdemir, Kocaeli Aydınlar Ocağı Başkanı Nihat Gürer, Bursa Aydınlar Ocağı Başkanı Dr. Sefer Özdemir, Konya Aydınlar Ocağı Başkanı Prof. Dr. Şaban Karataş ve Antalya Aydınlar Ocağı Başkanı Nasuh Boztepe birer

konuşma yaptılar.

Bursa Ocağı Başkanı Özdemir, konuşmasında Bursa Uludağ Üniversitesi Rektörü'nün Üniversitedeki öğretim üyelerine baskı yapacağı ve Aydınlar Ocağı'na kaydolmalarına ve Ocağ'ın konuşma yapmalarına izin vermediğini, Aydınlar Ocağı'nı "Totaliter Bir Dernek" olarak suçladığını belirtti. Bunun üzerine divan başkanlığına kurultay delegelerinden pek çoğunun imzasını taşıyan bir önerge verilerek Rektör'ün bu tutumunun Kurultay'ca kınanması istendi. Bu davranışları protesto eden bir telgrafın Uludağ Üniversitesi Rektörüne gönderilmesine, ayrıca durumdaki YÖK'ün haberdar edilmesine kurultayın oybirliği ile karar verildi.

ANTALYA AYDINLAR OCAĞI'NA ZORLUK

Antalya Aydınlar Ocağı Başkanı Nasuh Boztepe de Antalya Valiliği'nin, Aydınlar Ocağı'nın Antalya'da kuruluşunu engellemek üzere çeşitli zorluklar çıkardığını, Ankara ve İstanbul Aydınlar Ocağı'nın yürürlükteki tüzükleri ile aynı mahiyette olan tüzüğün kabul edilmesini için gayret gösterdiğini, gerekçe olarak da tüzük dilinin Anayasa diline uygun bulunmadığını belirttiğini söyledi.

"AYDINLAR OCAĞI YOL GÖSTERİCİDİR"

Konuşmasına Hindistan ve Çin ile ilgili iki hatırasını naklederek başlayan Devlet Bakanı Vehbi Dinçerler, sözlerine Aydınlar Ocağı'nı ve Kurultay'ın, idarecilere yol göstermesinin zaruret olduğunu belirterek devam etti. Dinçerler, "Sizlerin bu manadaiki emirlerinizin sadece hizmetkârınız" dedi.

"MİLLİYETÇİLİK MİLLİ DOKTRİNİMİZDİR"

Daha sonra söz alan Devlet Bakanı ve Hükümet Sözcüsü Hasan Celâl Güzel, "Türk milliyetçiliği bizim milli doktrinimizdir. Türk milletinin varlığının garantisi Türk Milliyetçiliğidir" dedi. Güzel, Türk Milliyetçiliğinin Atatürk tarafından Türk devletinin fikir temeli olarak kabul edildiğini de belirtti.

Devlet Bakanı Güzel ayrıca, Türk milliyetçilerinin taviz vermeden, kütürüne, imanına, milli değerlerine ve millet iradesine dayanarak milleti idare etmeye talip olacaklarını belirtti ve "Aksi halde, milleti kendi görmek istediği şekilde görmeğe çalışan aydın tipinden kurtulamayacağız. Türkiye'de demokrasiye büyük zarar, demokrasiye inmayan, millete tepeden bakan aydından gelmiştir" şeklinde konuştu.

ÖĞLEDEN SONRA

Kurultay'ın açılış töreni, T.B.M.M. Başkan Vehbi Dinçerler'in konuşması ile sona erdi.

4. Büyük Milliyetçiler İlimi Kurultayı'nda dün öğleden sonra komisyon çalışmalarına başlandı. Sekiz komisyonunda sekseniki tebliğin müzakeresi ile devam edecek komisyon çalışmaları bu akşam tamamlanacak.

Müzakereler sonunda her komisyon ayrı bir sonuç bildirisi hazırlayarak Pazar günü Genel Kurul toplantısına sunacak.

Uludağ Üniversitesi Rektörü protesto edildi

Aydınlar Ocağı'nı 'totaliter bir dernek' olarak suçladığı öne sürülen Bursa Uludağ Üniversitesi rektörü, Milliyetçiler Kurultayı'nın açılış toplantısında protesto edildi.

Bursa Aydınlar Ocağı Başkanı Dr. Sefer Özdemir, yaptığı konuşmada, rektörün, Aydınlar Ocağı'na üye olmak veya çalışmalarına katılmak isteyen üniversite mensuplarına izin vermediğini, bu yüzden tebliğ sahibi veya müzakereci olarak Kurultaya davet edilen Bursali

ilim adamlarının toplantıda hazır bulunamıyacağı ifade etti. Bu arada, Rektörün Aydınlar Ocağı'nın manevi şahsiyetini küçültücü ve sapırtıcı beyanlarda bulunduğu öne sürdü. Kurultay delegelerinin imzalararak başkanlık divanına verdikleri bir önerge, Rektörün bu tutumunun kınanması, durumdaki YÖK'e bilgi verilmesi istendi. Kurultaya katılanların alkışları ve oybirliği ile kabul edilen önerge ile adı geçen rektörün tutumunun kınanmasına karar verildi.

Bugün yeni bir gün... yeni bir başlangıç...

Güneş Sigorta'ya danışın, güvencede yaşayın...

GÜNEŞ SİGORTA
"Güvencede yaşayın..."

Güneş Sigorta Genel Müdürlüğü : Meclisi Mebusan Caddesi, Setüdü No. 5 Katbaşı/İstanbul Tel: 143 54 30 (8 hat)
Ankara Bölge Müdürlüğü : Yenişehir, İzmir Caddesi No. 46/1-3 Ankara Tel: 1841 47 25 22 16 25 55 09
İzmir Şube Müdürlüğü : Şehit Nevrres Bey Bulvarı No. 15/A Alsancak/İzmir Tel: 21 41 14/15
Adana Şube Müdürlüğü : Abidinpaşa Cad. 102 Sok. Dr. Rifat Akyüz İş Hanı K. 3 Tel: 14 932 - 13 462

Güneş Sigorta T. Vakıflar Bankası, Toprak Mahsulleri Ofisi kuruluşudur.

**Kurultaya
tebrik
ve başarı
telgrafı yağdı**

Aydınlar Ocağı'nın tertiplediği IV. Milliyetçiler Büyük İlimi Kurultayı'na tebrik ve başarı telgrafı çekilenler:

Başbakan Turgut Özal, Adalet Bakanı Oltan Sungurlu, Devlet Bakanı Ahmet Karacavli, İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, Millî Eğitim Bakanı Metin Emiroğlu, Ulaştırma Bakanı Veysel Atasoy, Tarım, Orman ve Köy İşleri Bakanı Hüsnü Doğan, Çalışma Bakanı Mükerrrem Taşcıoğlu, Kara Kuvvetleri Komandanı Orgnl. Necdet Öztoran, SODEP Genel Başkanı Erdal İnönü, DYP Genel Başkanı Hüsametdin Cindoruk, RP Genel Başkanı Ahmet Tekdal, MCP Genel Başkanı Abdülkerim Doğru, Alparslan Türkeş, Sayıştay Başkanı Servet Şanlıoğlu, Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı Servet Tüzün, Kocaeli Valisi İnan Dede, İstanbul Valisi Nevzat ayaz, Tekirdağ Valisi Dr. Süleyman Ögüz, Ali Nali Erdem.

**%46 azotlu
en güçlü
gübre**

ICSAS

İSTANBUL GÜBRE SANAYİİ A.Ş.
"üründe bereket"

yarpet

YARIMCA PETROKİMYA SANAYİ VE TİCARET A.Ş.
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

TESİSLERİMİZDE ÜRETİLEN PETROKİMYASAL ÜRÜNLERİMİZ İLE
HER ZAMAN SANAYİCİLERİMİZ VE ÇİFTÇİLERİMİZİN
HİZMETİNDEYİZ

YARPET'de

üretilmekte olan petrokimyasal maddeler ve kurulu kapasiteler:

	TON/YIL
ETİLEN	55.000
KLOR	32.400
VCM	48.600
PVC	46.800
POLİETİLEN	24.300
DDB	20.000
KARBON SİYAHI	30.000
STİREN	19.450
POLİSTİREN	13.500
KAPROLAKTAM	25.000
BDX	33.000
SBR	32.150
CBR	13.500
AMONYUM SÜLFAT % 21 azotlu	100.000

Aydınlar Ocağı Genel Merkezinden

HABERLER

Aydınlar Ocağı Genel Merkezi Adına İmtiyaz Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Dr. Metin ERİŞ, İdare yeri: Lâleli, Çukurçeşme Sok. Nu: 3, Kat: 4, İstanbul - Tel: 511 12 31, Baskı: Metinler Mtb. Bu sayı, ALTAN DELİORMAN başkanlığında bir heyet tarafından hazırlanmıştır.

HAVA DURUMU

Bugün İstanbul'da havanın parçalı ve çok bulutlu geçmesi bekleniyor. Rüzgârlar kuzey ve kuzey-batıdan orta şiddette esecek. Yağmur yağmasının da beklendiği İstanbul'da günün en yüksek sıcaklığı 12 derece, en düşük sıcaklığı da 6 derece olacak.

TAKVİM

25 Nisan 1987 Cumartesi • Hicri: 26 Şaban 1407 • Rumi: 12 Nisan 1403 • Kasım: 169 • Yılın 115. günü • Cecenin devamı: 10 saat 05 dakika • Gündüzün devamı: 13 saat 55 dakika

İmsak	Güneş	Öğle	İkindi	Aksam	Yatsı
4.28	6.05	13.07	16.54	20.00	21.29

Kocaeli Aydınlar Ocağı Başkanı Halil Demiral

1943 yılında İzmit'te doğdu. İlk Orta ve Lise tahsilini İzmit'te tamamladı. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirdi k'ten sonra serbest avukatlığa başladı. İki dönem Kocaeli Barosu Yönetim Kurulu üyeliği ve İzmit Belediye Meclis üyeliği görevlerinde bulundu. Evli ve bir kız çocuğu olup, serbest avukat olarak faaliyetini sürdürmektedir.

YÖNETİM KURULU

Başkan: Halil Demiral (Serbest Avukat)
Başkan Yrd.: Bekir Güre (İnşaat Mühendisi)
Sekreter: Ahsen Okyar (Mali Müşavir)
Muhasep: Ali Koç (Tüccar)
Veznedar: Hüseyin Balcı (Kimya Mühendisi)
Üye: Ahmet Çelik (Makina Mühendisi)
Üye: Seyfi Delilbaşı (Doktor)

DENETİM KURULU

Mehmet Kalyoncuoğlu (Emekli Gelir Müd.)
Ali Balkaya (Mali Müşavir)
Hasan Baltacı (Makina Mühendisi)
İLİM VE İSTİŞARE KURULU

Prof. Dr. Turan Bayar
Nedret Pınar Erkaya (Avukat)
Saim Ocak (İnşaat Mühendisi)
Kadir Ataman (Ekonomist)
Beytullah Uslu (Avukat)
Hayrettin Çetinkaya (Avukat)

Anadolu'da tüten Ocak'lar

ANKARA AYDINLAR OCAĞI

Dünyanın hemen her tarafında ve bu arada memleketimizde de manevi değerlerin horlandığı, en azından ihmal edildiği buhranlı bir dönem yaşanmaktadır. Milli Birliğimizin güçlendirilmesi gereken böyle bir ortamda, Milliyetçiliği memleketimizin muhtaç olduğu bir manevi güç ve milli birliğin esas unsuru kabul ediyoruz.

Ocağımız, engin tarihimize aldığımız ders ve ilhamla, geçmişte olduğu gibi bundan sonra da milli birliği ve memleketimizin güçlenmesine, imkânlar nisbetinde gayret göstermek ve mücadele etmekle vazifelidir. Bu mücadelede yapanlar geçici değerleri değil, daimi değerleri ve memleket menfaatini ön planda ve kendi şahsî çıkarları üstünde görürler. Milli menfaatimizi koruma hissi ve tarih şuuru her hareketimizde bizi emri altına almıştır.

Memleketimizde, aynı fikir ve ideal üzerine kurulmuş başka Aydınlar Ocak'ları da vardır. Bunlar kendi tüzel kişilikleri olan bağımsız kuruluşlardır. Aralarında hukuki bir bağıntı ve hiyerarşi yoktur. Ancak aynı amaçla kurulan bu Ocak'ların yöneticileri arasında karşılıklı sevgi, saygı ve bilgi ile hizmetten doğan bir hiyerarşi vardır. Amaçlarının ortak olması dolayısıyla gerektiklerinde aralarında işbirliği yaparlar birlikte çalışabilmektedirler. Benzer işbirlikleri diğer milliyetçi derneklerle de yapılmaktadır.

Başında Ocak'larımızla ilgili ortaya atılan ve bizlere sorulan başlıca sualler:

— İktidar kadrolarının belirlenmesinde ve uygulanacak politikaların, tesbitinde Aydınlar Ocağı'nın rolü nedir?

Ocağımızın siyasete ilgi duyan, siyasî hayata atılan üyeleri olmakla beraber, Ocak olarak siyasî bir çalışması olmamıştır. Memleketimizde hangi kuruluş vardır ki, mensupları siyasete ilgi duymasın? Komşu ziyaretlerinde bile konuşulan başlıca konu siyaset değil midir?

Siyasî hayata atılan üyelerimiz yalnız ANAP veya DYP'de değil, diğer milliyetçi partilerde de aktif görev almışlardır. Ocak üyelerinin herhangi bir partiye mensup olması, Ocağın o partiyi tuttuğu veya çizgisinde olduğu anlamına gelmez. Ankara Aydınlar Ocağı yönetim kurullarında eskiden görev almış olanlar, muhtelif partinin yönetim kurullarında vardır. Ancak bunlar parti yönetimlerinde görev aldıklarında, Ocak yönetim kurullarından istifa etmişlerdir.

Hangi partinin mensubu veya sempatisini olursa olsun, milletini seven, Türklük idealine aşık milliyetçiler yine bir araya gelip, beraber çalışabilmekte, çalışmalarına katılabilmektedirler. Bu beraberlik, ancak Ocak bünyesinde herkesin politik hüviyetini unutmaya ve birbirlerine karşı politik tolerans içinde bulunmaları sayesinde sağlanabilmektedir.

Politik ve idarî hayatımızın kusurları ve zaafıları vardır. İlimin ışığı ile bu noksanları doldurmaya, görüş farklarını mûsamaha ile karşılamaya, zıtlıkları gidermeye ve 3-5 bin senelik Türk medeniyetini yaratan manevi gücü ortaya çıkarmaya ve bu konularda gerçek ilim adamlarını bizleri aydınlatmaları için konuşmaya ve yazmaya teşvik ettik.

Ankara Aydınlar Ocağı'nın üyeleri, politik yorumlara yol açacak davranışlara, reklâm ve çalışmalarına karşı son derece dikkatlidir. Esasen maksadımız geniş kitleleri sansasyonel hareketlerle yönlendirmek ve etki altına almak olmadığından, çalışmalarımızın kamuoyuna az yansımaları Derneğimiz için mahzur teşkil etmemektedir.

Türk milleti için yararlı düşünceleri ile büyük hizmetlerde bulunmuş, memleketin en seçkin ve en dinç kadrolarını bir araya toplamak istiyoruz. Bu mutlaka Ocağımızın üyesi olmayı da gerektirmez. Memleketin pek çok dertleri, büyüme ve gelişme sıkıntıları vardır. Herkes ihtisasına göre yukarıda işaret ettiğimiz ana prensipler içerisinde vazifesini en iyi yapabileceği kuruluş ve mevkiide yerini almalıdır.

Kurulduğu günden beri camiamız mensupları arasında liberal bir tartışma ve tahammül ortamı yaratmaya çalıştık. Birbirimizi kırmadan, zaafa uğratmadan tertemiz bir tartışma yolunu açarak memleketimize hizmet eden bir dernek olarak çalışmaya gayret ediyoruz.

Derneklerin gücü, üyelerinin gücüyle ölçülür. Dolayısıyla Aydınlar Ocak'ları güçlüdür ve bu gücü üyelerinden gelmektedir.

KOCAELİ AYDINLAR OCAĞI

12 Eylül 1980 harekâtı ile ülkemizde başlayan yeni dönemde, mevcut derneklerin çoğu kapatılmış, bu yüzden fikrî çalışma yapan dernek sayısı azalmıştır. Milli ve manevi değerleri ayakta tutmak isteyen derneklerden Aydınlar Ocağı hariç, hiçbirisi faal durumda değildir. Bu arada, yıkıcı faaliyetler şirketleşmeye, neşriyata, yayınevi halinde oluşmaya yönelmişlerdir.

Millî birlik ve bütünlüğün muhafazasını ve güçlendirilmesini isteyenlerin, eski ve yeni tehlikeleri milletimize duyurma imkânları çok kısıtlıydı. Kocaeli'deki aydınların bazılan, bu durum karşısında bir araya gelerek ne yapılabileceğini gördüler. Neticede, bu ilimizde Aydınlar Ocağı kurulması konusunda birleştiler. Böylece, Aydınlar Ocağı Genel Merkezi ile başlayan müzakerele diğer şehirler geçirdikten sonra, Ocak 3 Mayıs 1985 tarihinde resmen kuruldu.

Kocaeli Ocak'ı da, diğer ocaklar gibi, herhangi bir siyasî kuruluşun parraleline girmeden, Türk milletinin tamamına hitap edecek anlayış ile faaliyete geçti.

Yaklaşık 500 bin nüfus ve 100 bin çalışanı ile, Kocaeli, sanayi şehri olarak dikkat çekici bir merkez hâlinindedir. Kocaeli Aydınlar Ocağı, faaliyetlerini halka doğru yönetmeyi ve bu suretle, yurdun her köşesinden gelen yurttaşlarımızı vastasıyla düşüncelerini yaymayı amaçlamaktadır. Açıldığı günden bu yana geçen iki yıllık süre içinde, Ocak, çeşitli kültür faaliyetleri, açık oturumlar ve seminerler tertiplemiştir. Bu çalışmalarda, Aydınlar Ocağı Genel Merkezinde de desteği görülmektedir.

tasarruflarınıza güvenli gelir,
ekonomimize güç,
millî kültürümüze hizmet.

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI

"Güven Kapısı"

Ankara Aydınlar Ocağı Başkanı Şükrü Er

1924'te Samsun'da doğdu. Samsun ve Erzurum Lise-lerinde okudu. Antalya Lisesi'ni bitirdi. İTÜ Makina Fakültesini mezun olarak (1948) Makina ve Tıyare İnşaatı Yük. Mühendisiği ile çalışma hayatına atıldı.

1964'e kadar çeşitli müesseselerde vazife yaptıktan sonra bu tarihte serbest ticarete başlayan Er, halen bu faaliyetle meşgul.

Şükrü Er, çeşitli yüksek okullarda ders verdiği gibi, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinde umumî katıplık, Ankara Mühendisleri Odasında umumî katıplık ve başkanlık, MESS Ankara bölgesi (1971-74) ve genel başkanlığı (1973-1982) yaptı. Ankara Sanayi Odası Meslek Komitesi Başkanı ve TSE Makina Hazırlık Grubu Başkanı.

Matbaa ve taassup

Türkçe matbaanın memleketimize geç girmesinin sebebi

taassup değildir.

17. yüz yıla kadar, her çeşid teknik ve bilgide, o devir dünyasının en ileri Devleti olan imparatorluğumuzun, bu yüz yıldan sonra, evvelâ yerinde saymağa başlaması, sonra da adım adım geri gitmeye başlamanın gerçek sebeplerini aramak, külfetli, ciddi bir çalışmaya girişmek demektir. Bu yola, tenbellikleri veya kifayetsizlikleri yüzünden adım atamayan eli kalem tutan ve aydın geçinenlerimiz, işin kolayına kaçmışlar ve ve bu hale düşüşe tek sebep olarak "dini taassub" u göstermişlerdir. Bu hazin iddianın ileri sürülmesi, zamanımızın marifeti değildir. Bu iddialar İkinci Meşrutiyetle ortaya atılmağa başlanmıştır. Memleketimizin hangi sahasında, hangi konusunda geri kalınmışsa, tek sebep, "cehalet" yerine, "dini taassup" olarak gösterilmiş ve bu iddia, tekrarlarca tekrarlarca, "cehalet" mefhumu yerini "dini taassub" almıştır. Hem de o kadar ki, cehalet yüzünden meydana gelen irticai hareketler, ayaklanmalar bile "dini taassup" sayılmıştır. Elbetteki, yeni yetişen aydın gençlerimiz, imparatorluğumuzun son yüz yıllarında gerisin geriye gidişimizin gerçek sebeplerini, ilmi metodlerle araştıracaklar, ve "dini taassup" diye ileri sürülen sebeplerin koyu bir cehaletten ibaret olduğunu, delilleri ile isbet edecek eserler vereceklerdir.

Son yıllarda, olur olamaz vâsilelerle "matbaa, dini taassup yüzünden yurdumuza ikiyüz yıl sokulmamış, bundan dolayı halk cahil kalmıştır" iddiası, adeta temcid pilavı gibi tekrarlanmaktadır. En basit bir uydurma bile, uzun zaman gerçekmiş gibi ileri sürülür ve her fırsatta tekrarlanırsa, bir zaman sonra o yalan, gerçeklik kisvesine bürünür. Matbaa için uydurulan yalan da böylelikle gerçekmiş gibi ortaya çıkmış, inanılmış ve son aylarda, hiçbir ard maksadı olmayan makamların zğızlarından bile - maalesef - tekrarlanır olmuştur.

Gerçek nedir? Batı dünyasında matbaanın icadı 1450 yıllarına rastlar. Bu icadın 50. yıllarında, 1489 - 1490 larda Matbaa, Osmanlı İmparatorluğuna girmiş ve İstanbul'da 10, Selânikte 7 kadar matbaa kurulmuştur, kitab basılmasına başlanmıştır. Bu matbaalar 2. Sultan Bayezid'in, Katolik taassup ve katli amından kurtarmak için, yurdumuza getirdiği Endülüs Yahudilerinin kurdukları matbaalardır. Bu yahudiler, Endülüs limanlarından Osmanlı gemilerine adım attıklarından itibaren "Osmanlı tebaası" olmuşlardır. Bu itibarla bunların yurdumuzda kurdukları matbaalar, Yahudi Matbaası değil, Osmanlı Matbaası sayılır. Bastıkları kptaplar Osmanlıların İbrani - İspanyol dilini kullanan, yahudi asıllı halkının eserleridir. Nasıl bugün Birleşik Amerika'da bulunan Fransız, İngiliz, Alman asıllıların icad ve eserleri, Amerikan icadı ve eseri sayılıyorsa.

Matbaalar 2. Sultan Bayezid'in fermanı ile kurulmuştur. Basılan kitapların hepsinde "İkinci Sulatn Bayezid Hanın gölgesinde basılmıştır" ibaresi mevcuttur. Osmanlı tebaasının bu yeni icadla, yabancı

din ve yabancı dilde kitap basmasını tabii görür ve fermanla müsaade ve teşvik ederken, Batı'nın o devir bazı şehirlerinin Beyleri "İncile muhaliftir" diyerek şehirlerinde matbaa kurdukmamakta hatta basma kitap bulundurulmasını yasaklamaktadırlar.

İspanyada ise, Endülüs Devletinin son Sultanını da ortadan kaldıran İspanya Kralı Ferdinand ve dindarlığı dolayısı ile "katolik" ünvanı ile anılan Kraliçesi İzabel, toplattığı yazma Arapça ve basma İbranice kitaplardan meydana getirdiği yığınlarda, katolik olmağı red eden müslüman ve yahudileri yakmakla meşguldür.

İmparatorluğumuzun Ermenice konuşan halkı, ilk matbaalarını Kanunî Sultan Süleyman devrinde, 1546 da İstanbulda Kumkapı'da, rumca konuşan halkı, 1726 da Beyoğlunda, matbaalarını açmış ve kitap basmağa/başlamışlardır.

İmparatorluğun Türkçe konuşan halkının, Türkçe kitap basan matbaası ise ancak 1729 da faaliyete geçmiştir. İbrahim Müteferrika Matbaası. Bu gecikmenin sebebi nedir? Sebebi gayet basittir. O devrin matbaa tekniğinin, Arapça harflerle okunaklı kitap basmağa imkân vermemesi. Esasen o devrin "matbaa" denilen veya "basma makûlü aleti" denilen nesne, iri bir mendenen ibarettir. Dizilen yazılar menegenin altına sürülür, mörrekkeplenir, üzerine kabaca bir kâğıd yerleştirilir, mengene sıkıştırılır, harflerin üzerindeki mörrekkep kâğıda ~~çıkması~~ çıkmış olur. bu sıkıştırma yüzünden harflerin izi kâğıdın öbür tarafında pütürleşmiş olur, kâğıdın o yüzü de basıldığı anda sahife bütünü okunaksız olur. Kütüphanelerde bir Müteferrika baskısının sayfeleri üzerinde parmakların gezdirilirse bu gerçek görülür. Buna mukabil, "aharlanmış" kâğıda hattatların yazdıkları eserler hem daha güzel hemde okunaklıdır. Bugün kuşu denilen parlak kâğıda basılmış eserler gibi. Üstelik memleketin okur yazarları zengin insanlardır, pahalı bile olsa yazmayı tercih etmektedirler. Bu yüzden Müteferrika eserleri, beşer yüz basıldığı halde rağbet görmemiştir. 1928 - 1930 lu yıllarda, sahalarda, aradan ikiyüz yıl geçtiği halde, 150 - 200 liraya kolayca bulunurlardı.

O devirlerde matbaa çok iptidai olduğu halde, Lâtin, Kiril, Gotik alfabe ile kitap basmağa elverişli idi. Zira bu alfabelerle harfler teker teker yan yana gelerek kelimeyi meydana getirmektedir. Arap harflerinde ise bir harf hariç, geri kalanlar, baştan ortadan, sondan ve tek olarak yan yana gelerek, bazen de iç içe geçer gibi birleşip kelimeyi meydana getirirler. O devir tekniği ile, ilk zamanların şimsir tahtası ile arap harfi meydana getirilemeyeceği gibi, döküm tekniği ile hurufatta gerekli nefaseti ve okunaklığı sağlamaya yeterli değildi. Arap harfleri ile bir matbaa alfabe takımı 510 parçadan meydana gelir. Batı alfabeleri ise, majüskülleri dahil, en çon 70 parçadır.

Hıristiyan alemi, hıristiyanlığın, bilhassa katolikliğin bünyesinde bulunan koyu taassubu, İslâm dininde de mevcut sayarak, Türkçe matbaanın İmparatorluğumuza girmemesinin sebebini "Dini Taassup" olarak yorumlamış ve bu yanlış fikri ~~www~~ etrafa yaymış,

bununla da yetinmeyerek : "İslam memleketlerinde, Ulema, Hattatları himaye için matbaayı memleketlerine sokmazlar ! " diye de bir yalan daha yaymışlardır. Maalesef, bizim Batı hayranı budalalarımız da, "mademki Batı yazıyor, şu halde gerçektir!" kanaatle, bu yalanı aynen alıp kitaplarına geçirmişler ve iftirayı memlekete de yaymışlardır. Bir çok kitabımızda, bu konuda şu cümlelere rastlanır : "İstanbul'da 40 bin hattat, ellerinde divitler, matbaa aleyhine yürüyüş yaptılar, matbaayı engellediler", uydurma sözlerine, Ergürbüz'ün "Matbaacılık Tarihi (1947)" eserinde "2. Bayezid'in matbaa işleri ile uğraşmayı ölüm cezası ile yasak etmiş" ~~olması~~ (sah.7) olması gibi uydurma ve iftiralara inanılmıştır.

Biz gerçekleri bu kabil iftiralarla ortadan kaldırırken, Alman yazar ve seyyah Garten Niebuhr, 1772 de yayınladığı "Beschreibung von Arabien" (Arabistan Görünümleri) eserinin de hakikati haykırmaktadır :

"Arap ülkesinde hiç bir matbaa yoktur. Müslümanların yakın bir gelecekte de matbaa tesis etmeleri mümkün olamayacaktır. Bunun sebebi Avrupada sanıldığı gibi ve yaygın olarak tekrarlandığı gibi, Osmanlı İmparatorluğunun İlmîye sınıfının ve bu sınıfın himayesinde bulunan geniş hattat topluluğunun muhalefetinden dolayı değildir. gerçek sebep, birbirine bitişik ve bazen birbirinin içine girmiş gibi yazılmakta olan Arap harflerinin güzelliğini bugünkü matbaa tekniği okunaklı olarak vermek imkânına sahip değildir. Buna mukabil harfler el ile yazıldığı zaman son derece güzel ve okunaklı olarak belirmektedir. Basılı harflerle bu netice elde edilemediğinden, İstanbulda açılmış olan İbrahim Efendinin (İbrahim Mütferrike) matbaasınca basılan eserler tabiatle rağbet görmemiş ve matbaa faaliyetini tati etmek mecburiyetinde kalmıştır. (sah.216 - 217) "

Temennimiz, artık gerçeklerin oldukları gibi söylenmesi, gerilik sebeplerinin "dini taassup" olarak ileri sürülmemesi, cehalete "CEHALET" denilerek "dini taassup" denilmemesidir.